

สารบัญ

บทนำ	12
บทที่ 1 ขอบเขตและระเบียบวิธีวิจัย	16
บทที่ 2 ความยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ในบริบทสังคมไทย	22
2.1 จากความสมานฉันท์สู่ความกลมเกลียว	23
2.2 เป้าหมายความยุติธรรมเชิงสมานฉันท์	29
2.3 แนวทางความยุติธรรมเชิงสมานฉันท์	30
2.4 การใช้หลักการความยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ในระดับสากล	31
2.5 การปฏิรูปความยุติธรรมสมัครสมานและระบบยุติธรรมทางอาญาในประเทศไทย	34
บทที่ 3 การใช้กระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ในประเทศไทย	38
3.1 วิวัฒนาการเชิงความคิด	39
3.2 การปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมและการดำเนินการให้ความยุติธรรมเชิงสมานฉันท์เป็นระบบทางการในประเทศไทย	41
3.3 การดำเนินกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ภายหลังการปฏิรูประบบยุติธรรม	43
บทที่ 4 กรอบกฎหมายไทยในปัจจุบัน	53
4.1 ภาพรวม	54
4.2 นิยามของความยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ในนิติกฎหมาย	56
4.3 การใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความยุติธรรมเชิงสมานฉันท์	59
4.4 ข้อสังเกต	67
บทที่ 5 ความนิยมและความแพร่หลายของกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์	71
บทที่ 6 มุมมอง การรับรู้ และทัศนคติของผู้ปฏิบัติงาน	79
6.1 บทนำ	80
6.2 การตระหนักและการรับรู้เกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์	81
6.3 การดำเนินกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์	84
6.4 การคุ้มครองผู้เสียหายและกลไกการตรวจสอบการปฏิบัติตามข้อตกลง	90
6.5 ผลลัพธ์ของความยุติธรรมเชิงสมานฉันท์	92
บทที่ 7 ประสบการณ์ของผู้เสียหาย	100
7.1 บทนำ	101
7.2 ประสบการณ์ของผู้เสียหาย	103
7.3 ความพึงพอใจของผู้เสียหาย	106
7.4 กรอบระดับการเข้าร่วมและความพึงพอใจของผู้เสียหาย	108
บทที่ 8 การเสริมสร้างศักยภาพและการฝึกอบรม	110
8.1 ความจำเป็นในการยกระดับกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ที่มีอยู่ในปัจจุบัน	111
8.2 ความต้องการด้านแผนงานด้านการฝึกอบรม	113
บทที่ 9 บทสรุปและข้อเสนอแนะ	116
9.1 จากความสมานฉันท์สู่ความกลมเกลียว	117
9.2 กรอบกฎหมาย	122
9.3 การดำเนินกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์	131
9.4 การเสริมสร้างศักยภาพ	136
9.5 การระดมทุนเชิงยุทธศาสตร์	142
ภาคผนวก	144